

Тетяна ЛОПУХІНА,
*методист відділу розвитку особистості,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
педагогіки і психології Донецького ОІППО*

ПРОФЕСІЙНІ ДОМІНАНТИ ФОРМУВАННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ (для працівників освіти закладів освіти з інклюзивним навчанням)

Інклюзивне навчання є головною ознакою, реальним інструментом реалізації педагогіки партнерства як ключового компонента формули Нової української школи, місія якої – допомогти розкрити та розвинути здібності, таланти й можливості кожної дитини [6].

За даними ООН «в Україні близько 6,3% від всього населення становлять особи з обмеженими можливостями. Однак в наслідок українсько-російської війни 2022 року ці цифри зазнають трансформації в сторону суттєвого збільшення» [2, с. 196]. Введення воєнного стану на території України, наявність у кожному класі дітей з особливими освітніми потребами змушує вчителя вдосконалювати професійні компетенції. Наразі сучасний учитель має бути успішним модератором, який уміє одночасно працювати очно та дистанційно, партнером дітей і батьків, уміти формувати індивідуальну освітню траєкторію дитини, володіти інформаційно-комунікаційними технологіями, працювати з дітьми, які пережили активну ворожість і близьку втрату [9]. Тому інклюзивна освіта має стати довгостроковою стратегією для нашої держави. Лише компетентні педагоги можуть налагодити продуктивну діяльність в інклюзивному освітньому середовищі сучасних освітніх закладів.

Однак перешкодою щодо запровадження інклюзивної освіти є невідповідність педагогічних кадрів. Деякі педагоги не мають досвіду не тільки викладання, а й спілкування з дітьми з патологією в розвитку, тому педагоги відчувають страх під час роботи з «особливими» учнями, невпевненість в тому, що вони впораються з покладеними на них додатковими функціями.

Післядипломна педагогічна освіта залишається основною ланкою підвищення кваліфікації і своєрідним випереджувальним механізмом, що забезпечує професійний розвиток педагогів та долучення їх до інноваційної освітньої діяльності. У постанові Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800 «Порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» (п. 15) зроблено акцент на вдосконаленні знань про особливості організації інклюзивного навчання та формуванні вміння створювати безпечне інклюзивне освітнє середовище [5].

Складові реформування освіти в Україні – розвиток інклюзивного навчання та запровадження Концепції Нової української школи – визначають нові вимоги до професійної компетентності педагогів.

Профілі інклюзивних учителів як складники інклюзивної компетентності педагога в європейському освітньому просторі представлені як професійні знання та вміння, так і ті цінності, що забезпечують успішну професійну діяльність педагогів інклюзивної освіти. У межах проекту «Освіта вчителів для інклюзії» (Teacher Education for Inclusion – TE4I) [Європейського агентства з особливих потреб та інклюзивної освіти](#) досліджено, як у різних країнах початкова освіта готує вчителів «бути інклюзивними», і складено [профіль інклюзивних учителів](#) (перелік знань, компетентностей і цінностей, якими має володіти вчитель, щоб забезпечити інклюзивне навчання) [7].

Вимоги до інклюзивної компетентності педагогів закладів загальної середньої освіти в Україні унормовані відповідним Професійним стандартом (2020), у якому однією із трудових функцій педагога визначена «участь в організації безпечного та здорового освітнього середовища» [4].

Згідно з Професійним стандартом за професіями «Вчитель початкових класів закладів загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти», «Вчитель з початкової освіти» (2020) інклюзивна компетентність складається з таких здатностей педагога, як:

- 1) здатність створювати умови, що забезпечують функціонування інклюзивного освітнього середовища;
- 2) здатність до педагогічної підтримки осіб з особливими освітніми потребами;
- 3) здатність забезпечувати в освітньому середовищі сприятливі умови для кожного учня

залежно від його індивідуальних потреб, можливостей, здатностей та інтересів.

Для розвитку інклюзивної компетентності педагогам закладів загальної середньої освіти слід зосередитися на вивченні таких чинників:

- інструменти забезпечення інклюзивного навчання (інклюзивна культура, інклюзивна політика, інклюзивна практика тощо);
- види адаптації / модифікації в освітньому процесі;
- принципи та стратегії універсального дизайну;
- принципи, форми та методи ефективної підтримки дітей з особливими освітніми потребами;
- технології індивідуального та диференційованого навчання;
- способи виявлення здібностей, інтересів, реальних можливостей учнів [8].

Концепція безпечного освітнього середовища ґрунтується на принципах толерантності, гуманізації. Забезпечення загального доступу до освіти передбачає визнання цінності відмінностей усіх дітей та їх здатності до навчання, мобільну систему з урахуванням особливих потреб кожної дитини, серед яких освітні є пріоритетними. Під час війни більшість дітей, серед яких з особливими освітніми потребами, отримують травматичний досвід, тому потребують постійного психолого-педагогічного супроводу та підтримки педагогів; психотерапевтичного впливу та корекції розвитку.

У цьому контексті найважливішою складовою освіти є інклюзивна культура як рівень розвитку суспільства, що виражається в толерантному, гуманному, терпимому, безпечному ставленні людей одне до одного. Формувати інклюзивну культуру в закладі освіти необхідно в усіх учасників освітніх відносин, оскільки це дозволяє максимально нормалізувати середовище та способи взаємодії учасників. Безбар'єрність середовища, рівень толерантності батьків, причетність та спільна діяльність, а також професійні компетентності педагогів є ресурсом для успішного формування інклюзивної культури та встановлення високого показника індексу інклюзії в закладі освіти.

Складові формування культури інклюзивності в закладі освіти:

1. *Повага до особистості.* Проявляється в пристосованості та гнучкості простору (кольори, зручні та функціональні пандуси, ліфти, меблі тощо). Повага до особистості культивується в середовищі, у якому проблемою є не дитина з особливими освітніми потребами, яка не може, наприклад, пересуватися на кріслі колісному школою, а навпаки – проблемою є непристосованість та неготовність закладу надавати якісні освітні послуги такій дитині.

В умовах війни варто також звертати особливу увагу на дітей, які втратили через війну домівки чи близьких, адаптувати навчальний матеріал так, аби він не травмував дитину, коли, наприклад, вивчають теми «Моя сім'я», «Моя квартира» або влаштовують сімейні свята з батьками. Травмувати можуть згадки про свій будинок, кімнату, рідних тощо.

2. *Повага до культурного та релігійного досвіду.* Щоб поважати різноманітність культур і релігій, їх насамперед потрібно знати. Тож корисним буде вивчення традицій тих етнічних груп, що проживають у місцевості, де працює заклад освіти, і спільне святкування, ознайомлення з традиціями тощо. Отже, школа має стати прикладом толерантного середовища, яке збагачується і розвивається через досвід різноманітних культур.

3. *Повага до сім'ї.* Кожну сім'ю поважають і цінують незалежно від раси, кольору шкіри, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового становища. Усі мають рівні права та свободи.

4. *Культивування відчуття приналежності до закладу.* Кожній дитині важливо відчувати себе потрібною і цінною, мати чітке та стабільне відчуття «своїєї» школи, де їй чи йому безпечно, комфортно й цікаво. Щоб це забезпечити, у закладі має впроваджуватися політика безумовної педагогічної підтримки учнів у процесі навчання та плекатися психологічно комфортне середовище, нетолерантне до будь-яких проявів насильства.

5. *Чутливість до емоційного стану дітей та педагогів, розуміння емоцій та вміння їх контролювати, особливо в умовах війни,* – надважливий аспект побудови інклюзивної культури в закладі освіти. Насамперед це завдання для керівника закладу – знати, розуміти та враховувати травми й втрати, з якими зіткнулись учасники освітнього процесу.

6. *Зміст навчання.* Усі учні навчаються за освітньою програмою закладу освіти. Однак освітній процес важливо організовувати, орієнтуючись на кожну окрему дитину. Завдяки

врахуванню її освітніх потреб, адаптації та/або модифікації навчальних програм закладу вдасться досягти максимальної реалізації потенціалу дитини та забезпечити прогрес її розвитку. Педагогам у цьому процесі важливо продумувати зміст навчальних матеріалів, домашніх завдань, дискусій під час занять, аби не створювати додаткових травматичних для учнів ситуацій.

7. *Створення простору, який не дискримінує.* Доступність, безбар'єрність і безпечність освітнього простору характеризують, наскільки заклад освіти підлаштувався до потреб дитини. Адже саме заклад має зробити все, щоб дитині було комфортно, щоб він чи вона відчувала себе самостійною, не потребувала додаткової допомоги там, де це можна усунути: високі пороги, вузькі двері, відсутність поручнів, пандусів, навчальні кабінети не на першому поверсі. Основне завдання школи – організувати для дитини з особливими освітніми потребами таке середовище, у якому вона може почуватися захищеною та працювати у своєму режимі відповідно до своїх здібностей, а також забезпечити комунікацію з рештою дітей у колективі.

8. *Підтримка кожного.* Інклюзія – це про доступ до освіти, про соціалізацію та індивідуалізацію. Тому створення індивідуальної моделі підтримки для кожного учня допоможе закладу надавати якісну освіту, а дитині – не відчувати надмірного навантаження чи відставання від класу.

9. *Забезпечення комфортного психологічного середовища.* Навчання в класі дітей з особливими освітніми потребами не впливає на зміну освітньої програми чи навчальних планів. Водночас психологічному комфорту дітей будуть сприяти адаптація освітнього простору, матеріалів та індивідуалізовані підходи на основі визначення потреб конкретної дитини. Комфортне психологічне середовище – це про злагоджену співпрацю, партнерство й нульову толерантність до будь-яких проявів булінгу / цькування та дискримінації.

10. *Заохочення дітей нести відповідальність за власне навчання.* Мотивація і заохочення до навчання, завершення початого допомагають розвинути наполегливість і відповідальність. Культура інклюзивності в закладі освіти сприяє позитивному розвитку учнів, забезпечує їхню готовність до життя в різноманітному світі та допомагає створювати спільноту, де кожен учень чи учениця можуть розкрити свій потенціал та бути успішними.

11. *Заохочення допомагати іншим.* Звичайні прояви доброзичливості, наприклад, відчинити двері для мами, яка везе візок, допомогти дитині з особливими освітніми потребами підготуватися до уроку, завести розмову із сором'язливим однокласником чи однокласницею – прості речі, які допомагають виховувати толерантність і культуру спілкування. Педагогам та батькам варто мотивувати дітей дотримуватися таких порад:

- забезпечувати участь учнів з особливими освітніми потребами у своїх групах та активностях;
- бути терплячим та толерантним, коли їхні однокласники чи/та однокласниці з особливими освітніми потребами потребують, наприклад, більше часу на виконання завдань;
- ділитися своїми знаннями й навичками та навчати одне одного;
- брати участь в облаштуванні освітнього простору, враховуючи особливі потреби дітей;
- відстоювати права своїх однокласників та/чи однокласниць з особливими потребами, якщо вони стикаються з дискримінацією або неправильним поведінням.

12. *Коректні звертання та вживання терміну «інклюзивна культура в закладі освіти».* Варто завжди пам'ятати, що ми насамперед говоримо про людину, а не про її риси. Тому коректні звертання і вживання термінів говорять про культуру закладу ще до того, як дитина стикнеться з її фізичним середовищем. Якщо ж говоримо, наприклад, «інвалід», ми знеособлюємо людину, зводимо її особистість до якоїсь однієї характеристики. Але насправді ж це не так. Коли ми говоримо про інклюзивне навчання, то правильно говорити саме «діти з особливими освітніми потребами». І це єдиний випадок, коли коректно говорити «особливий» [1].

Здатність до педагогічної підтримки осіб з особливими освітніми потребами забезпечується такими знаннями: принципами, формами та методами ефективної підтримки осіб з особливими освітніми потребами; видами адаптацій / модифікацій в освітньому процесі, зумовлених особливими освітніми потребами учнів, що так само визначають відповідні професійні вміння, зокрема здійснення педагогічної підтримки осіб з особливими освітніми потребами, необхідні адаптації / модифікації освітнього процесу.

Для вдосконалення фахової майстерності педагогів у роботі з дітьми з особливими освітніми потребами під час дистанційного та змішаного навчання з урахуванням психолого-фізіологічних

особливостей здобувачів освіти, принципів створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, механізмів забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими освітніми потребами під час дистанційного навчання в Донецькому ОблІППО організовано підвищення кваліфікації за вибором з таких тем:

- «Дистанційні технології супроводу та підтримки освітньої діяльності учнів з особливими освітніми потребами в умовах закладу освіти»;
- «Професійна діяльність асистента вчителя в умовах реалізації Державного стандарту початкової освіти»;
- «Професійна діяльність асистента вчителя в умовах реалізації Державного стандарту базової середньої освіти»;
- «Інноваційні підходи в системі логопедичного супроводу дітей»;
- «Сучасні технології психолого-педагогічного супроводу учнів з особливими освітніми потребами».

Підвищити рівень обізнаності педагогів з питань використання технологій індивідуального та диференційованого навчання, способів виявлення здібностей, інтересів, можливостей учнів допоможуть методи арттерапії. Сьогодні особливої актуальності в роботі з дітьми з функціональними обмеженнями, які потребують специфічних засобів та методів сприяння їхньому розвитку й формуванню їхньої особистості, набувають методи арттерапії. У межах підвищення кваліфікації Донецького ОблІППО програма тренінгу «Арттерапевтичні методики у реабілітаційній практиці з дітьми з особливими освітніми потребами» розкриває можливості мистецтва й художньої діяльності в розвитку дітей із проблемами психічної організації.

Для вчителів закладів спеціальної та інклюзивної освіти курс «Дистанційні технології супроводу та підтримки освітньої діяльності учнів з особливими освітніми потребами в умовах закладу освіти» передбачає вдосконалення фахової майстерності педагогів у роботі з дітьми з особливими освітніми потребами під час дистанційного та змішаного навчання з урахуванням психолого-фізіологічних особливостей здобувачів освіти, принципів створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, механізмів забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими освітніми потребами.

Підвищення кваліфікації з теми «Професійна діяльність асистента вчителя в умовах реалізації Державного стандарту початкової освіти» допоможе асистентам учителів початкової освіти у формуванні компетентностей, необхідних для ефективної роботи в інклюзивному освітньому середовищі відповідно до нормативно-правового забезпечення, сучасного розуміння інклюзивного навчання.

Для розвитку здатності до педагогічної підтримки осіб з особливими освітніми потребами Цюрихський університет педагогічної освіти в посібнику «Жива демократія» розглядає спектр ключових питань з урахуванням стандартів безбар'єрності у створенні комфортного середовища для всіх учасників освітнього процесу (<https://www.living-democracy.com/uk/>).

Стане в пригоді й освітній серіал «Безбар'єрна грамотність» (<https://bit.ly/49E5FTw>), що розкриває питання про те, з якими бар'єрами стикаються люди з інвалідністю та як стереотипи заважають зробити світ інклюзивним.

Нова місія вчителя в умовах інклюзивної освіти вимагає від нього високого рівня підготовленості, зокрема не лише володіння відповідними психолого-педагогічними знаннями, але й здатності застосовувати їх у нестандартних ситуаціях інклюзивного навчання.

Для регуляції психічних функцій та вольової сфери на уроках доцільно використовувати вправи:

- Проективне малювання (теми можуть охоплювати минуле й сьогодення: «Моя проблема спілкування з іншими», «Страх», «Острів щастя», «Три бажання»).
- Казкотерапія (вправи допомагають отримати відчуття захищеності в повсякденному світі, глибше розібратися в собі).
- Знайомство з настроєм (опис настрою, порівняння з настроєм, який був учора).
- Відтворення геометричних фігур (запам'ятовування та відтворення в певній послідовності).

Донецьким ОблІППО проведено низку заходів для формування компетентностей педагогів у системі спеціальної та інклюзивної освіти, роботи з дітьми з особливими освітніми потребами. Зокрема:

- «Формування навичок свідомого читання у молодших школярів в умовах дистанційного

- навчання». Посилання на відео <https://youtu.be/dsKOT6ftJAM>;
- «Роль дидактичної гри у формуванні читацьких навичок молодших школярів, які мають порушення інтелектуального розвитку». Посилання на відео <https://youtu.be/7NQQDeZQOCQ>;
- «Використання гри на онлайн-заняттях з розвитку мовлення для підвищення інтересу до занять у дітей з РАС». Посилання на відео <https://youtu.be/f3q8Qei0qXo?feature=shared>;
- «Організація безпечного освітнього середовища в умовах воєнного стану». Посилання на відео <https://youtu.be/6PyfxktMmQ?si=wjuEUSGd7Kjlulhq>.

У сучасному українському освітньому просторі інклюзивна компетентність педагогів набуває особливої вагомості. Процес професійного зростання вчителя не обмежується позанавчальними формами підвищення кваліфікації. У закладі освіти це має бути безперервний системний процес: обмін досвідом, розроблення системи навчальних методик і комплексів, публікації в друкованих та електронних джерелах, самоосвіта.

Рекомендуємо педагогам закладів освіти:

- удосконалювати фахову майстерність у роботі з дітьми з особливими освітніми потребами під час дистанційного та змішаного навчання з урахуванням психолого-фізіологічних особливостей здобувачів освіти;
- дотримуватися принципів створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, механізмів забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими освітніми потребами;
- формувати інклюзивну культуру всіх учасників освітніх відносин закладу освіти, яка базується на розумінні інклюзивних цінностей, створенні психологічно комфортного середовища, чутливого до емоційного стану дітей та педагогів;
- додати до переліку основних обов'язків команди психолого-педагогічного супроводу дитини з особливими освітніми потребами в закладі загальної середньої освіти створення ефективної програми переходу дитини з особливими освітніми потребами до подальшого здобуття освіти, працевлаштування чи самостійного життя.

Список використаних джерел

1. Впроваджуємо інклюзію в закладі освіти : [посібник для директорів закладів освіти].2022. 85 с. URL : https://rada.info/upload/users_files/42477874/250e92ace038bb6c26297b3e0decad7f.pdf (дата звернення : 26.07.2024).
2. Калаур С., Гончарук Н., Гейко Ю. Методичні засади формування інклюзивної компетентності в системі післядипломної освіти. *Інклюзивна освіта: ідея, стратегія, результат* : матеріали III Всеукраїнської міждисциплінарної науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Тернопіль, 23–24 квітня 2023 р.) / упоряд. З. І. Удич, І. М. Шульга. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2023.. С. 196–201.
3. Калар С., Гончарук Н. Потенціал післядипломної освіти у формуванні інклюзивної компетентності педагогічних працівників: методичні та практичні аспекти. *Інновації в освіті: перспективи розвитку* : матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Тернопіль, 20 травня 2022 р.). Тернопіль : ЗУНУ, 2022. С. 302-303.
4. Про затвердження професійного стандарту за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти» «Вчитель з початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)»: наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 23.12.2020 № 2736-20. *Верховна рада України* : [сайт]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2736915-20#Text> (дата звернення : 20.05.2024).
5. Порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників : постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 800. *Верховна рада України* : [сайт]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/800-2019-p#Text> (дата звернення : 19.05.2023)
6. Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року : розпорядження КМУ від 14 грудня 2016 р. № 988-р. *Верховна рада України* : [сайт]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/988-2016-%D1%80#> (дата звернення : 19.05.2023)
7. Teacher Education for Inclusion. Profile of inclusive teachers = Профіль інклюзивних вчителів. Європейська агенція з особливих потреб та інклюзивної освіти : [сайт]. URL : <https://www.european-agency.org/sites/default/files/Profile-of-Inclusive-Teachers.pdf> (дата звернення : 19.05.2023).

8. Рекомендації до побудови внутрішньої системи забезпечення якості освіти у закладі загальної середньої освіти / М. В. Бобровський, С. І. Горбачов, О. О. Заплотинська, О. О. Ліннік. Київ, Державна служба якості освіти, 2021. 350 с.
9. Прядко Л. О. Розвиток інклюзивної компетентності сучасного вчителя в умовах інституту післядипломної освіти. *Inclusion and Diversity*, 2024 . № 3, DOI: <https://doi.org/10.32782/inclusion/2024.3.11>

Список рекомендованих джерел для самостійного опрацювання

1. Адамюк, Н.Б., Дробот, О.А., Замша, А.В. Технології білінгвального навчання глухих та слабкослухаючих : навч.-метод. посіб. Кропивницький : Імекс-ЛТД. URL : <https://lib.iitta.gov.ua/732057/>(дата звернення : 19.05.2023).
2. Войтко В.В. Синдром дефіциту уваги і гіперактивності (СДУГ) у дітей: психолого-педагогічний супровід : навч.-метод. посіб. Кропивницький : КЗ «КОІППО імені Василя Сухомлинського», 2023. 76 с.
3. Досвід дистанційного навчання учнів з порушеннями слуху. *Організаційно-ресурсне забезпечення в умовах воєнного часу* : збірка тез Всеукраїнського науково-практичного семінару в рамках фестивалю Тижня науки (20 травня 2022 року). Київ : ФОП «Симоненко О.І.» URL : <https://lib.iitta.gov.ua/732008/> (дата звернення : 19.05.2023).
4. Кульбіда, С.В., Біланова, О., Іващенко, Л. Модельні програми з «Української жестової мови» у 2022-2023 навчальному році In: *Психолого-педагогічна підтримка дітей з особливими освітніми потребами в умовах війни* : матеріали науково-практичних серпневих зустрічей, 30 серпня 2022 року Інститут спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України. Київ. С. 24-29. URL : <https://lib.iitta.gov.ua/732081/>_(дата звернення : 19.05.2023).
5. Чайка М. С., Усатенко Г. В., Кривоногова О. В. Теорія та практика використання альтернативної комунікації для осіб з особливими освітніми потребами : навч.-метод. посіб. Київ : ФОП Усатен. 2021. 80 с. URL : <https://lib.imzo.gov.ua/wa-data/public/site/books2/navchalno-metodychny-posibnyky/dlya-pedpratsivnykiv-ospotreby/Vikoristannya-alternativno-komunkats-dlya-osb-z-osoblivimi-osvtnmi-potrebami.pdf> (дата звернення : 19.05.2023).

Аліна КОВАЛЬ,

*завідувач ресурсного центру підтримки
інклюзивної освіти Донецького ОІППО*

Галина СКВОРЦОВА,

*методист ресурсного центру підтримки
інклюзивної освіти Донецького ОІППО*

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ФАХІВЦІВ ІНКЛЮЗИВНО-РЕСУРСНИХ ЦЕНТРІВ ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ (для фахівців інклюзивно-ресурсних центрів)

Інклюзія в Новій українській школі – це вже не інноваційна ідея, а фундаментальна потреба, яка вимагає активної уваги та втілення, і передбачає створення такого середовища, де кожна особа відчуває себе цінною та почутою незалежно від своїх особливостей. Війна не відкинула інклюзію на задній план, а поставила нові завдання. Практика інклюзивної освіти вимагає зусиль та постійного переосмислення підходів для забезпечення рівності та різноманітності. Сучасні інклюзивно-ресурсні центри (далі – ІРЦ) покликані допомагати дітям отримати якісну освіту та жити повноцінним суспільним життям. І саме фахівці ІРЦ працюють за новими, більш прогресивними та якісними підходами в роботі з дітьми з особливими освітніми потребами (далі – ООП). Адже завдання ІРЦ – забезпечити системний кваліфікований супровід дитини з ООП протягом усього навчання.

Для ефективної роботи збереженої мережі ІРЦ в умовах воєнного стану постановою Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Положення про інклюзивно-ресурсний центр» від 29.04.2022 № 493 можливості ІРЦ збільшено. А саме: розширено перелік і тематику завдань ІРЦ; надано додаткові гарантії для внутрішньо переміщених осіб з ООП, зокрема на проведення комплексної оцінки, забезпечення психолого-педагогічного супроводу та отримання корекційно-